

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 7.4.2014
C(2014) 1947 final

Stimate domnule Președinte,

Comisia ar dori să mulțumească Camerei Deputaților pentru opinia sa privind propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor măsuri privind piața unică europeană a comunicațiilor electronice și de realizare a unui continent conectat [COM(2013) 627 final].

Economia mondială evoluează către o economie a internetului și tehnologiile informației și comunicațiilor (TIC) ar trebui să fie pe deplin recunoscute ca sursă de creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii. O piață unică a comunicațiilor electronice, în care libertatea de a furniza rețele și servicii de comunicații electronice tuturor clienților din Uniune și dreptul fiecărui utilizator final de a alege cea mai bună ofertă disponibilă pe piață sunt garantate și nu sunt împiedicate de fragmentarea piețelor în funcție de frontierele naționale, ar trebui să promoveze concurența, investițiile și inovarea în rețele și servicii noi și îmbunătățite. Beneficiile generate de o piață unică a comunicațiilor electronice ar trebui să se extindă și în cazul ecosistemului digital mai larg.

Comisia salută sprijinul exprimat de Camera Deputaților în favoarea unui cadru normativ unitar și eficient pentru întreprinderile ce furnizează rețele și servicii de comunicații electronice, astfel încât atât acestea, cât și cetățenii să beneficieze de avantajele pieței unice europene.

De asemenea, Comisia ia notă de preocupările exprimate de Camera Deputaților care, cu siguranță, vor fi clarificate în procesul colegiativ în curs de desfășurare.

Fără a aduce atingere rezultatului negocierilor, Comisia ar dori să diminueze preocupările menționate în opinia respectivă prin prezentarea raționamentului care stă la baza propunerii sale:

*Dl Valeriu Ștefan Zgonea
Președintele Camerei Deputaților
Palatul Parlamentului
Str. Izvor nr. 2-4, sector 5
RO – 050563 BUCUREȘTI*

Aspecte privind autorizarea

Actualul regim de autorizare la nivel european intră sub incidența dispozițiilor din Directiva privind autorizarea și respectă principiul jurisdicțiilor naționale. Prin urmare, o societate care dorește să ofere servicii, fie direct, fie prin intermediul unor filiale, pe întreg teritoriul UE (chiar dacă poate avea doar un singur client de afaceri în fiecare stat membru) trebuie să obțină autorizația de a face acest lucru în cadrul fiecărui regim național. Prin urmare, complexitatea este inerentă actualului sistem fragmentat al jurisdicțiilor naționale paralele. Eterogenitatea cerințelor de notificare, precum și a altor cerințe suplimentare și implicite legate de notificarea la nivel național (precum înființarea) a fost adusă în discuție de părțile interesate în cadrul unei consultări publice desfășurate de Organismul autorităților europene de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice (OAREC) privind impactul cerințelor administrative referitoare la prestarea de servicii transfrontaliere.

În ceea ce privește în mod special pragurile minime pentru cheltuielile administrative și contribuțiile pentru serviciul universal, ar trebui înainte de toate să se noteze că, în conformitate cu propunerea, acestea s-ar aplica doar în statul membru-gazdă (în statul membru de origine, furnizorul european respectă normele interne la fel ca toți ceilalți operatori naționali) și numai în măsura în care furnizorul european desfășoară activități limitate într-un stat membru-gazdă, adică în faza de demarare a activității, sau dacă modelul său de afaceri este limitat la oportunități pe piețe de nișă foarte mici. Cu alte cuvinte, dispozițiile în cauză prevăd o excepție limitată, aplicabilă operatorilor transfrontalieri mici, în faza de intrare pe piață sau pe piețe de nișă.

Prin urmare, la un nivel mai general, din perspectiva principiului nediscriminării la nivelul UE, un astfel de furnizor european se află într-o poziție diferită de cea operatorilor exclusiv naționali, în timp ce, în cazul în care activitățile sale în statul membru-gazdă depășesc pragul stabilit, poziția sa este comparabilă cu cea a unui operator exclusiv la nivel național. Pe de altă parte, prin prisma principiului nediscriminării la nivel național (adică discriminare inversă sau norme naționale mai puțin favorabile, în comparație cu cele la nivelul UE), propunerea nu impune o astfel de discriminare și statele membre sunt libere, dacă nu chiar stimulate, prin pragurile armonizate la nivelul UE, să aplice aceleași praguri operatorilor exclusiv naționali în faza de demarare. De fapt pragurile minime se aplică deja în mai multe state membre, deși pe baza unor criterii diferite și în mod fragmentat în întreaga Uniune, în timp ce propunerea are ca obiectiv armonizarea acestora pentru operatorii la nivel multiteritorial, în conformitate cu principiul subsidiarității.

Prin propunere se urmărește realizarea unui echilibru între necesitatea de a asigura coerența cadrului de reglementare privind condițiile de acces pe piață și respectarea competențelor naționale, în conformitate cu principiul subsidiarității.

Relația cu dispozițiile existente

Propunerea privind piața unică în domeniul comunicațiilor electronice include cadrul de reglementare UE existent, prevăzut în Directiva-cadru, Directiva privind autorizarea, Directiva privind accesul și Directiva privind serviciul universal, prin completarea dispozițiilor existente cu competențe, drepturi și obligații suplimentare, care vizează combaterea anumitor obstacole în calea realizării unei piețe unice.

Prin urmare, pe de o parte, propunerea privind piața unică în domeniul comunicațiilor electronice modifică directivele existente doar marginal, în măsura în care sunt necesare modificări pentru a asigura coerența cu dispozițiile prevăzute în propunere. Pe de altă parte, în cazul în care sunt prevăzute mai multe modificări importante (privind drepturile utilizatorilor finali), regulamentul oferă deja un regim de substituție care se aplică direct.

În mod concret, în ceea ce privește modificările Directivei 2002/21/CE (Directiva-cadru) și ale Directivei 2002/20/CE (Directiva privind autorizarea), prevăzute la articolele 34 și 35 din propunere, acestea se referă la dispoziții care sunt considerate direct aplicabile și/sau se referă la dispoziții adresate Comisiei.

În ceea ce privește modificarea Directivei privind serviciul universal (articolul 36), propunerea prevede abrogarea mai multor dispoziții, care urmează să fie înlocuite integral cu normele direct aplicabile prevăzute în propunerea propriu-zisă (și în special cele prevăzute în capitolele IV și V). O astfel de abrogare ar urma să intre în vigoare începând cu 1 iulie 2016, pentru a asigura o tranziție fără dificultăți la noul set de norme comune la nivelul UE și, prin urmare, actualele dispoziții de drept intern de punere în aplicare a Directivei privind serviciul universal rămân aplicabile până în acel moment.

În cele din urmă, pentru a asigura coerența dintre propunerea de regulament și cadrul de reglementare, propunerea clarifică faptul că directivele trebuie coroborate cu regulamentul propus, subliniind interesul pentru o interpretare globală a principiilor și a competențelor relevante.

Spectrul de frecvențe radio

Regulamentul va completa Directiva-cadru și Directiva privind autorizarea, precum și programul pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio; acesta creează drepturi și obligații pentru utilizatorii spectrului. Regulamentul clarifică principiile, obligațiile, criteriile și condițiile pentru autorizarea utilizării spectrului și pentru evaluarea măsurilor naționale. Conform principiilor de subsidiaritate și de proporționalitate, acesta vizează doar eliminarea inconsecvențelor și a fragmentării pieței interne (fără a introduce o autoritate unică, un proces sau decizii privind autorizarea la nivelul unui stat membru sau la nivel UE; veniturile din taxe rămân la nivel național). Regulamentul prevede un anumit grad de armonizare a alocării (în ceea ce privește calendarele și durata de valabilitate a drepturilor), care să completeze actuala armonizare a alocării; coordonarea consolidată, care pentru a fi eficientă trebuie să fie sistematică, permite soluții diverse, atât timp cât este conformă cu principiile pieței unice și legislația UE. Acesta recunoaște circumstanțele istorice naționale și alte specificități naționale, vizând, de asemenea, să promoveze diferite mijloace de achiziționare a drepturilor de utilizare a frecvențelor radio, inclusiv transferul și închirierea acestora.

Segmentarea pieței și persistența unor bariere la intrare limitează concurența, creșterea și investițiile, iar lipsa unei piețe unice a comunicațiilor electronice conduce la costuri de conformare și de tranzacție și facilitează concentrarea pieței. Propunerea ar trebui să sporească concurența în ceea ce privește calitatea și prețurile infrastructurii, să consolideze inovarea și să faciliteze planificarea elementelor comerciale și tehnice ale deciziilor de investiții pentru intrarea sau extinderea pe piețele tehnologiilor fără fir sau fixe.

Coordonarea spectrului la nivelul UE prin implicarea autorităților naționale în comisia competentă se poate dovedi necesară pentru a asigura accesul echitabil la spectrul de frecvențe radio, precum și îndepărtarea neconcordanțelor sau a blocajelor care împiedică utilizarea eficientă a spectrului, astfel încât să se permită tuturor statelor membre să utilizeze spectrul la care au dreptul în conformitate cu legislația internațională și a UE.

Produsele de acces virtual în bandă largă

Inițiativa Comisiei în ceea ce privește produsele de acces virtual armonizate trebuie înțeleasă în contextul obiectivului general al propunerii de regulament, și anume crearea unei piețe unice cu adevărat funcționale a comunicațiilor electronice.

Se preconizează ca disponibilitatea produselor de acces virtual armonizate să faciliteze intrarea pe piață la nivel transfrontalier a furnizorilor europeni în domeniul comunicațiilor electronice și, în consecință, să intensifice concurența, fapt care ar avea un impact pozitiv asupra nivelului global al investițiilor în infrastructurile de rețea.

Regulamentul va completa, și nu va înlocui, Directiva privind accesul, inclusiv măsurile corective pe care le propune, iar directiva menționată nu face obiectul niciunei modificări. Prezenta propunere nu înlocuiește bunele soluții din trecut, cum ar fi accesul la conducte și separarea fizică, elemente care rămân importante pentru dezvoltarea concurenței la nivelul infrastructurii. Într-adevăr, această propunere se bazează pe experiența dobândită în paralel cu autoritățile naționale de reglementare (ANR), care au impus produsele de acces virtual ca măsuri corective pe piețele de bandă largă.

Produsele de acces virtual pot aborda o serie de disfuncționalități ale pieței. Produsele bitstream de nivel 3 pot fi mai importante pentru actorii nou intrați pe piața europeană care doresc să creeze rapid operațiuni paneuropene—acestea sunt concepute pentru a aborda o piață de acces reglementată, în care, în prezent, majoritatea ANR-urilor impun măsuri corective. Produsul virtual de acces neîngrădit la bucla locală la nivelul 2 este conceput pentru solicitanții de acces care intenționează să intre pe o piață cu niveluri de investiție similare situațiilor de degрупare fizică, având în vedere că punctul de interconectare (hand-over point) este similar. Conform experienței Comisiei, astfel de produse de degрупare virtuale sunt din ce în ce mai utilizate pentru reglementarea rețelelor în bandă largă de generație următoare, în special atunci când obstacole tehnologice, cum ar fi implementarea rețelelor optice pasive cu viteza exprimată în gigabiți (GPON) sau vectorizarea, fac imposibilă utilizarea altor soluții.

În orice caz, autoritățile naționale de reglementare continuă să fie pe deplin responsabile de stabilirea celei (celor) mai adecvate și proporționale măsuri corective fizice sau virtuale, în condițiile piețelor lor naționale.

Propunerea vizează armonizarea produselor de acces care pot fi introduse ca măsuri corective pentru puterea semnificativă pe piață (PSP), pe baza analizelor de piață specifice fiecărei țări, pentru a corecta disfuncționalitățile pieței care au fost identificate pe aceste piețe.

Piața produselor în care pot fi introduse produsele armonizate ar depinde, prin urmare, de rezultatele acestei analize de piață, realizate de autoritatea națională de reglementare. În propunere se evită în mod deliberat includerea unei referințe explicite la accesul cu ridicata (fizic) la infrastructura de rețea și la piețele cu ridicata ale accesului în bandă largă, prevăzute în Recomandarea privind piețele relevante, care este în curs de revizuire.

În plus, cele trei produse care sunt propuse în anexa I sunt concepute astfel încât să poată fi aplicate pe diferite piețe cu ridicata, pentru a răspunde unor necesități diferite. Nu se poate presupune că toate aceste produse de acces vor trebui să fie aplicate în toate cazurile; acest lucru va depinde de evaluarea ANR.

Propunerea de armonizare a produselor de acces cu ridicata nu include nicio ofertă privind comerțul cu amănuntul.

Soluționarea litigiilor transfrontaliere

Propunerea are în vedere dreptul unui operator european de a solicita avizul autorității naționale de reglementare competente din țara de origine, în cazul unui litigiu național în statul membru-gazdă. Spre deosebire de mecanismul actual de soluționare a litigiilor transfrontaliere, în care poate fi implicat și OAREC, autoritatea națională de reglementare competentă din țara de origine nu ar dispune de nicio competență decizională în litigiile naționale din statele membre-gazdă. Prin urmare, nu ar exista niciun risc de pronunțare a unor decizii contradictorii sau necesitatea unui terț (OAREC) cu rolul de arbitraj. În plus, autoritatea națională de reglementare din țara de origine ar fi liberă să decidă dacă să emită sau nu un astfel de aviz, care se emite „în scopul asigurării unor practici de reglementare coerente”, în conformitate cu principiul egalității de tratament în temeiul articolului 3 alineatul (5). Prin urmare, statul membru de origine nu ar urma să formuleze observații cu privire la situația din statul membru-gazdă, ci mai degrabă să furnizeze informații referitoare la propriile sale practici de reglementare în situații comparabile. De fapt, acesta este un mecanism de coordonare flexibil privind litigiile naționale individuale, care, în unele state membre, sunt foarte numeroase. Prin urmare, instituirea, în cadrul OAREC, a unui mecanism multilateral permanent de soluționare a litigiilor nu ar fi fost, probabil, proporțională și ar fi condus la creșterea birocrăției.

În sens mai general, ar trebui subliniat, de asemenea, faptul că OAREC reunește toate autoritățile naționale de reglementare responsabile pentru reglementarea ex ante, însă statele membre pot atribui altor autorități competente, care nu fac parte din OAREC, alte competențe de reglementare prevăzute în cadrul UE, în conformitate cu principiul subsidiarității.

În ceea ce privește riscul implicat de căutarea jurisdicției celei mai favorabile („forum shopping”), conceptul de sediu principal se aplică deja în alte acte legislative ale UE (de exemplu, în Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) și necesită o legătură efectivă cu locul din UE în care sunt luate deciziile principale privind investițiile și practicile comerciale. De fapt, în cadrul sistemului general de repartizare a competențelor între statul membru de origine și statul membru-gazdă avut în vedere în propunere, este foarte puțin probabil ca furnizorii europeni să fie motivați să își schimbe sediul principal, ca urmare a propunerii: statul membru-gazdă își păstrează competențe de supraveghere și control al respectării legislației și garanții importante, în timp ce pragurile minime pot conduce la diminuarea numărului de operatori foarte mici, dar este improbabil ca acestea să determine o decizie privind sediul.

Neutralitatea rețelei

Propunerea Comisiei garantează accesul liber la internet prin interzicerea blocării, a strangulării traficului, a degradării și a discriminării, în limitele volumelor sau vitezelor de date stabilite în contract. Prin urmare, toate conținuturile, serviciile și aplicațiile online vor fi accesibile pe internet tuturor utilizatorilor finali, propunerea asigurând astfel accesul nerestricționat la internet.

În temeiul propunerii, utilizatorii finali pot, de asemenea, să încheie acorduri cu furnizorii de conținut și aplicații și cu furnizorii de comunicații electronice, pentru servicii specializate cu o mai bună calitate a serviciilor, cu condiția ca respectivele servicii să nu conducă la o depreciere „repetată sau continuă” a calității generale a accesului la internet. Acest criteriu de calitate are un caracter dinamic, având în vedere progresele tehnice înregistrate în timp.

Comisia speră că aceste clarificări răspund preocupărilor Camerei Deputaților și așteaptă cu interes continuarea în viitor a dialogului politic.

Cu deosebită considerație,

Maroš Šefčovič
Vicepreședinte